

Oprava žehličky Tesco IRSS2010 -

Napsal/a: Žirafka

Datum zveřejnění: : 28. 09. 2013 v 21:01

Vždycky když vezmu do ruky napařovací žehličku, tak si tak říkám, že to je malý zázrak. Ani ne tak proto, že ono napařování dosti usnadňuje žehlení, ale proto, že v tomto malém přístroji se potkávají tři živly, které se skutečně moc nemusí:

1. elektřina
2. vysoká teplota
3. voda, potažmo pára

Všechny tři živly tu však pracují společně a pomáhají člověku. Tedy v případě mé žehličky mne 😊

Protože je u nás velmi tvrdá voda, až mám někdy strach, že se z kohoutku vysype místo vody písek, tak se všechno dosti zanáší. A hlavně žehlička, protože tvrdá voda a vysoká teplota, to je přímo ráj pro vznik kotelního kamene. Takže jsem dostala ten geniální nápad žehličku odvápnit, tedy vyčistit ji od kamene.

U pračky i konvice mám dobrou zkušenost s kyselinou citrónovou a tak jsem ji tentokrát použila i do žehličky místo obligátního octa, protože ten při odpařování dost smrdí.

Ó, jak jsem byla naivní! Myslela jsem, že roztok kyseliny prokape parním generátorem v pohodě, pročistí kanálky i vlastní generátor a ještě u toho stihne vonět.

Skutečnost byla poněkud jiná, aromatické látky se skutečně vytvořily, ale vůně to tedy rozhodně nebyla. Spíše jsem čekala, kdy sem vletí URNA a seberou mne za výrobu chemických zbraní. Pára, mlha, zápach či spíše příšerný smrad a podezřelá hnědá hmota vytékající z dírek žehlící desky mi napověděly, že to nebyl nejlepší nápad.

Tedka už šlo jen o to, zastavit vývin puchu a žehličku zachránit. Takže jsem kyselinu vylila do odpadu, je to potravinářská kyselina, takže ekologové nemusejí šílet, a nalila do zásobníku ocet. Voňavý ocet 😊

Ten částečně prokapal a pak mi nezbylo nic jiného, než žehličku rozebrat div ne na atomy a pořádně ji vyčistit. To jsem udělala tak, že samotnou žehlící plochu jsem namočila do saponátové vody a nechala to tak přes noc. Několikrát jsem ji musela ještě propláchnout, očistit stále vytékající hnědou hmotu a pak pořádně vysušit. Výsledkem dvoudenní práce bylo, že z komor parního generátoru tekla už jen čistá voda. Konečně. Pak zbývalo žehličku zase sestavit zpět.

Protože byla dlouho ponořená do vody, tak jsem měla obavu o to, jak dopadlo topné těleso a jestli se žehlička místo opravy nestane zdrojem náhradních dílů, ale měřičem izolace jsem zjistila, že izolační odpor je velmi dobrý, cca 2 MΩ, a tak jsem začala se zpětnou montáží.

Obr.1 - sušení topného tělesa žehlící desky.

Samotnou žehlící desku jsem položila na kamení a připojila ji přes regulátor na napájení. Napětí jsem zvolila takové, aby deska pracovala asi tak s výkonem 120 W, protože pracovala bez termostatu. Výkon jsem měřila pomocí měřiče spotřeby lidově zvaného „Lidlmeter“ ačkoli ten můj je od firmy Tipa. Domnívám se, že ten můj měří dobře, protože jsem ho ověřovala na odporové zátěži. V případě fázové regulace nebo indukční zátěže mu musím věřit. Teplota desky byla při tomto výkonu cca 150°C a to bylo tak akorát. V tomto režimu jsem nechala celou sestavu několik hodin.

Regulátor sice výhrůžně bzučel, ale fungoval dobře celou dobu.

Všimněte si, že ačkoli je žehlicí plocha připojena provizorně pomocí laboratorní šňůry, má připojený i vodič PE, aby byla zachována jeho ochranná funkce pro případ nějaké mimořádnosti, hlavně probití tělesa. Nemám totiž tak silné oddělovací trafo.

Pokud se rozhodnete pro tento způsob sušení desky, tak si vzpomeňte na školení BOZP a hlavně na případné zkoušky podle vyhlášky 50/1978 Sb. nebo vyhlášky 100/1995 Sb. v platných zněních. Pamatujte také, že i když použijete oddělovací trafo, což vřele doporučuji, tak se v obvodu vyskytuje nebezpečné napětí schopné, při dvoubodovém doteku, člověka odeslat na onen svět.

Za několik hodin sušení jsem nechala desku vychladnout a změřila izolační odpor tělesa proti desce. I při 1000 voltech byl téměř neměřitelný, teprve při použití mohutného měřicího přístroje s napětím 2500V se nějaký odpor podařilo změřit, ale tak vysoký, že nemělo cenu se jím vůbec zabývat. Při tomto napětí se spíše začaly projevovat jiné jevy, například sršení okolo přívodů a podobně.

Nyní zbývalo už jen žehličku zase složit dohromady a věřit, že bude opět fungovat. Takže jsem se do toho pustila.

Obr.2 - samotná žehlicí deska obsazující topné těleso a komůrky parních generátorů.

Obr.3 - nasazené přípojky přívodu vody do parních generátorů a pomocný termostat blokující přívod vody při nízké teplotě desky.

Obr.4 - hlavní termostat.

Obr.5 - havarijní termostat, neboli nevratná tepelná pojistka sloužící k odstavení desky při poruše hlavního termostatu. Tím zabrání přehřátí desky a případnému požáru.

Obr.6 - indikační doutnavka zapojená paralelně k topnému tělesu.

Obr.7 - kryt žehlicí desky.

Obr.8 - hřídel hlavního termostatu.

Obr.9 - nasazená nádržka na vodu a část rukojeti. Nádržku drží celkem tři šroubky. Dva zde vzadu.

Obr.10 - a jeden úplně vepředu na špičce žehličky.

Obr.11 - nasazená tryska rozprašovače. Pod ní je šroubek. Tryska se musí nasadit pečlivě na správné místo, jinak překáží.

Obr.12 - detail regulátoru páry. Mosazná tyčka se opírá o plíšek pomocného termostatu dole na žehlící desce.

Obr.13 - detail regulátoru páry z jiného úhlu.

Obr.14 - nasazené pumpičky na vodu. Fialově označená čerpá vodu do rozprašovače, průhledná čerpá vodu do parního generátoru. Slouží ke spuštění parního rázu.

Obr.15 - nasazený regulátor páry.

Obr.16 - šroubky držící regulátor na svém místě jsou vtipně ukryté pod vlastním regulátorem. Pokud se k nim člověk chce dostat, je potřeba regulátor odklonit. Je na to stavěný takže mu to neuškodí.

Obr.17 - usazený regulátor páry.

Obr.18 - nasazená rukojeť žehličky. Prochází jí ovládací páčky pumpiček a regulátoru páry.

Obr.19 - pohled odzadu. Ve středu je vidět přívod k signalizační doutnavce. Ta se jen zasune do otvoru a tam ji chytí plastová packa. Při vytahování doutnavky je potřeba packu tenkým šroubovákem nadzvednout. Nedoporučuji za přívody tahat, protože se dají snadno utrhnout.

Obr.20 - připojená přívodní šňůra a žehlička připravená ke konečné montáži. Tedy to jsem si myslela ještě asi deset sekund.

Obr.21 - než jsem si uvědomila, že přívodní šňůru musím nejprve protáhnout skrz zadní kryt a teprve potom připojit do svorkovnice.

Dneska už je žehlička opět v plném provozu a věřím, že mi bude ještě nějaký ten rok věrně sloužit k mé spokojenosti. Celá tato anabáze měla nakonec dobrý konec a parní generátory jsou určitě čisté, protože spotřeba vody opět stoupla a páry je tolik, že ji musím opět krotit. Před čištěním mi na jedno žehlení stačila tak jedna, nebo dvě nádržky vody. Tedka by to chtělo hadici k vodovodu 😊

Moc by mne zajímalo, co se uvnitř komůrek stalo, jestli kyselina takto reaguje na vysokou teplotu vždy, nebo jestli v ní je trochu cukru, ačkoli to podle textu na obalu je jen čistá krystalická kyselina. Případně mohla být reakce způsobená nečistotami v komůrkách, kdo ví.

Každopádně je tu malé poučení pro příště: nečistit žehličku kyselinou citrónovou, ale jen octem!

Na závěr si nemohu odpustit již klasické upozornění:

Pamatujte, že pracujete s napětím 230V, relativně vysokou teplotou, vodou a párou. Do opravy se pouštějte jen tehdy, pokud víte, co činíte. Pokud si nejste jisti, nebo to neumíte, svěřte opravu raději servisu. Není to tak drahé jak si lidé často myslí a není to žádná ostuda. Já také dávám některé věci do servisu. Takové, na které si netroufám.